

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Academici, Johannis Quistorpii, D. Theol. Facult. Senioris.
... Quo ad eundem Exequias. Viro ... Joachimo Lindemanno, Ad D. Mar.
Archidiacono quondam meritissimo ... a Vidua Moestißima Eva Goldsteins ...
hodie solemniter parandas Omnium Ordinum Cives Academicos invitat die XIV.
Decembr. Anno M.DC.LXIX.**

Rostochii: Kilius, 1669

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770672973>

Druck Freier Zugang

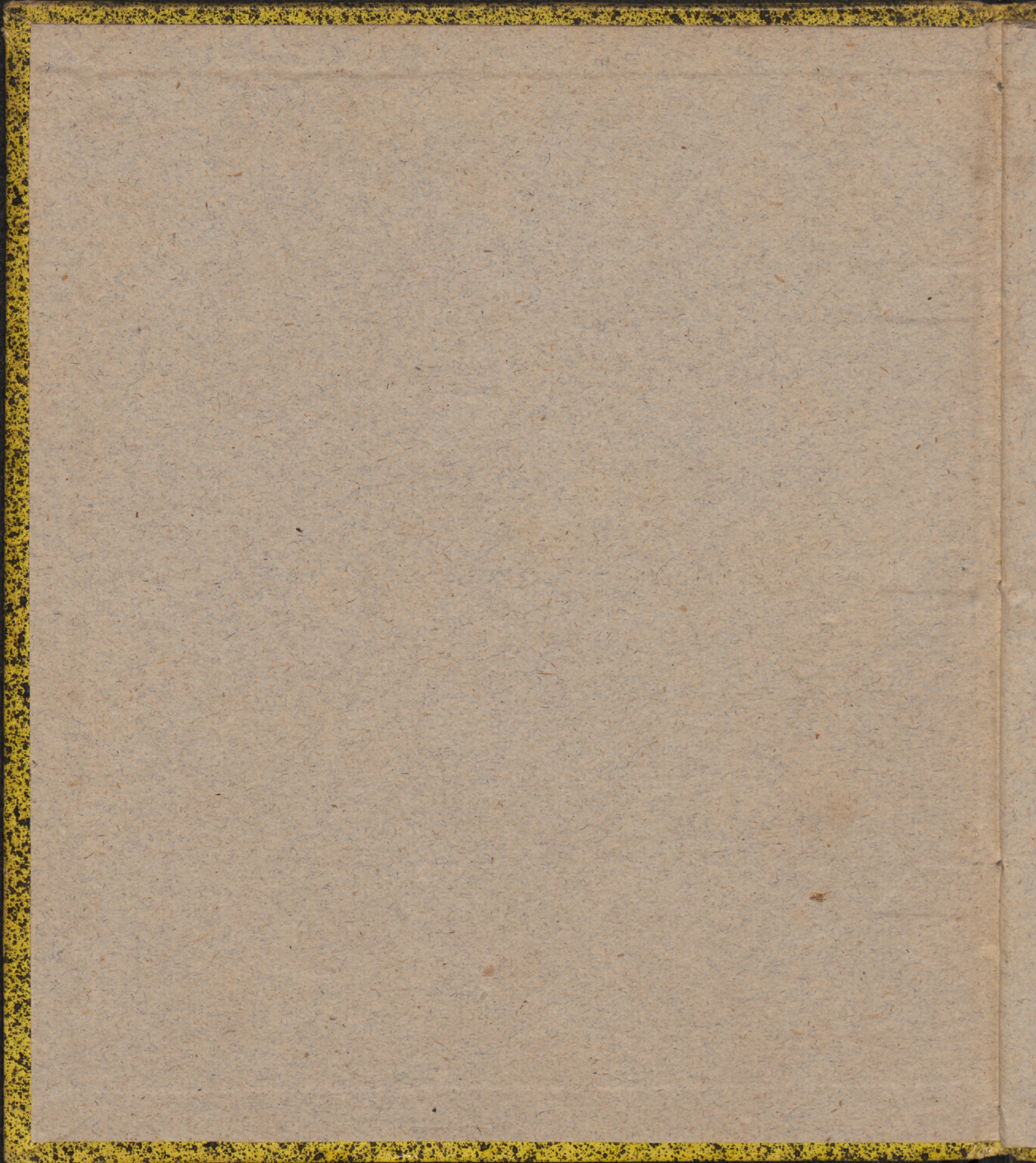
Qvistorp, J.

in

J. Lindemann,

Rostock. 1669.

23

PROGRAMMA

Rectoris Academici,

JOHANNIS
QVISTORPII, D.

⊙ EOA. Facult. SENIORIS. & Past. Dom.

Quo
ad eundum
EXEQUIAS.

Admodum Reverendo atq; Amplissimo

B. DN.

JOACHIMO
LINDEMANNO,

Ad D. Mar. Archidiacono quondam me-
ritissimo, Dn. Collegæ nostro desideratissimo,

à Viduâ Mœstissimâ

EVA GOLDSTEINS,

Matronâ virtutibus splendidissimâ

hodiè solemniter parandas

Omnium Ordinum Cives Academicos

invitat

die XIV. Decembr. Anno M. DC. LXIX.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII Universitatis Typogr.

IMMANUEL!

RECTOR ACADEMIÆ
D. JOH. QVISTORPIVS,

OEON. Fac. SENIOR, & Past. Dom.

Nluctu vehementissimo totam
parochiam *Marianam*, & do-
mum sacerdotalem LINDE-
MANNIAM versari, nemo est
qui inficiabitur; siquidem vident
venerabilem Presbyterum DN.
JOACHIMUM LINDEMAN-
NUM, virum à concionandi do-
nis præ reliquis Rostochii com-
mendatissimum & Patrem familias ornatissimum, ad se-
pulturem efferri. Quo enim major est parochialium,
& domesticorum erga Pastorem, ac Maritum & Geni-
torem, amor, eo vehementior est hæc inflicta plaga.
Moderari tamen luctui ut omnes pios decet, ita & de-
mcestissimis hisce omnibus, idem nobis promittimus.
Quæ ipsi, & juxta cum illis pii sæpè experiuntur, cum
impiis & spem non habentibus communia sunt infor-
tunia:

tunia; quos ut calamitates conjungunt, ira in iis superandis animus distinguit. Quum enim, ut Augustini verbis (quem in literis Hieronymus appellat Dominum suum vere sanctum & beatissimum Papam) de C. D. l. i. c. 8. utar; quicumque boni & mali pariter afflicti sunt, non ideo ipsi distincti non sunt, quia distinctum non est, quod utrique perpassi sunt. Manet enim dissimilitudo passorum, etiam in dissimilitudine passionum; & licet sub eodem tormento non est idem vitus & vitium. Nam sicut sub igne aurum rutilat, palea fumat, & sub eadem tribula stipula comminuntur, frumenta purgantur; nec ideo cum oleo amyrra confunditur, quia eodem pressu pondere exprimitur; ita una eademque vis irruens, bonos probat, purificat, eliquat: malos damnat, vastat, exterminat. Unde in eadem afflictione, mali Deum detestantur, atque blasphemant, boni autem precantur & laudant. Tantum interest, non qualia, sed qualis quisque patiatur. Nam pari motu, exagitatum & exhalat horribiliter coenitum, & suaviter fragrat unguentum. Agere id hos molestissimos, *De Viduam suam Orphanis, Venerandum Deo, Socerum cum Deo, Affinibus atque Cognatis, filios cum filiabus spiritualibus*, plane confidimus. Dum enim viva Ecclesie membra hoc tempore Iesu nascantis recolunt memoriam, de renascentia post non tem firmam conceperunt fiduciam. Hinc vere pii, & ipsi in trepide mortem cum Simone expectant, desiderant, &

& suos morte hinc sublatos, moderatè lugent, scientes
& se & suos per & propter Jesulum fidei ulnis suscep-
tum, cordique firmiter inclusum, nequaquam fore ex-
heresimos, quin reparandos, viti inferendos, in vitam
quam mors nulla excipiet, reponendos. Quæ cum
omnium piorum spes sit, non potestis, *ô mæstissimi*, i-
dem. de B. DN. JOACHIMO LINDEMANNO hinc
occtiduo vobis nobis sublato, non sperare. Salvatori
nostro recens dum natus fuit eminentissimorum pa-
rentum curâ per SS. Baptismatis lavacrum fuit insitus,
(argumento rei est ipsum JOACHIMI nomen, quod à
Proavo & Abavo B. JOACHIMO *Krohnen* / & B. JOA-
CHIMO *Hahnen* / hæreditariè gessit) hunc per inte-
grum vitæ spatium constanter professus, morte isthac
ab eodem separari posse, apage puteris. Quem dedit
Salvator providus repetiit; quem extrusit cœlestis Ar-
chipresbyter recepit, quamque sanguine suo lavit ani-
mam, in omnium reparatione cum corpore commu-
ni hodie matri commendando conjunget. Conjun-
ctus ipse modò B. Dn. Parenti THOMÆ LINDEMAN-
NO. Jcto dum in vivis esset celeberrimo, Professori P.
Urbis hujus Syndico, multorumque Ducum S. Rom.
Imperii Consiliario gravissimo, cui præ cæteris hâc in-
vitâ dilectus, quippe qui singulare quid de filiolo hoc
suo ab ipsis statim ævi sui rudimentis sibi fuerat pollici-
tus, dum in consignatione illius diei, quo à matre ELI-
SABETHA *Hahnen* / foeminâ omnium virtutum de-
cora-

coratissimâ, in hanc lucem feliciter fuerat editus, (qui ipsi contigit XXIV. Augusti, Anni Æ. C. M. DCXVII.) animum suum his pater prodidit verbis: *Indoles in puellulo hocce, ab infantia emicuit singularis, Jehova eum adulescere & ex crescere clementer sinat.* Coniunctus Avis honestissimis, Paterno B. HENRICO LINDEMANNO; civi Hervordienti primario, Materno B. BERNHARDO HAHNEN, hujus urbis Patricio florentissimo; Avii lectissimis, paternæ B. ANNÆ Kirchhoffs/ maternæ B. ELISABETHÆ Rittingen. Studiorum, moderatoribus Pereximiis; Professoribus Celeberrimis; Collegis, cum quibus in vineâ Domini concorditer laboravit, devotissimis; Auditoribus, quos fideliter pavit, pientissimis; Coniugi priori ac liberis quos præmisit, suavissimis; tot cognatis atque amicis, cum quibus familiariter vixit, integerrimis; universis sanctorum cœtibus fulgidissimis. Coniunctus, inquam, his est, ac per jucundo ipsorum fruitur colloquio, quin ad Angelorum consortium translatus, in coelesti nunc Academia sapientiæ reconditoris fontibus inebriatur cotidie, ac pœana redivo Christo sine fine canrat. Vos, *ô mœstissimi*, istas delicias, tantamque felicitatem viro invidetis? Cæterum nos paucis adhuc, in hujusmodi commentationibus fieri quod consuevit, Vitæ curriculum B. DEFUNCTI exsequemur. Cum B. Dn. JOACHIMVS LINDEMANNVS optima studiorum fundamenta, sine quibus quædificat,
quic-

quicquid superstruitur, corrui, jam in Patria jecisset, Præceptore cum primis Dn. M. HENRICO VULPIO, tunc hujus classicæ, post Revaliensis Scholæ Rectore, cui post mortem B. Dn. PARENTIS (cui ipse, annos natus quindecim, jam tùm summo cum applausu parentaverat) exactius præparandus fuerat traditus, consilio Viri Excellentissimi & Consultissimi Dn. D. JOACHIMI SCHNOBELII, P.P. hodiè Syndici Sedinensium benè merentissimi, quo tunc postremo studiorum trivialium Moderatore utebatur, G R Y P H I S W A L D I A M primùm concessit, ibidemque non uti magna pars Juvenum, in occulto latitavit, vel inutilibus aut otio deditus fuit, sed Lectiones tùm publicas, tùm privatas magnâ sedulitate frequentavit, amicitiamque virorum Maximè Rev. Dn. D. BATTI, Pomeraniæ Superintendentis gravissimi, & B. Dn. D. BERINGII sibi comparavit. Biennio ibidem feliciter transacto, in Patriam Anno 38. currentis seculi reversus, Linguarum Orientalium studio præ cæteris operam navavit sedulam, ad quarum adyta facilè æquè ac feliciter directore Viro in istis studiis insigniter Excellentissimo B. M. SAMVELE BOHLIO P.P. penetravit. Cum verò aliarum etiam Academiarum amore flagraret, Anno 40. Ad JULIAM invisit, ubi studiorum gnâvitate, publicèque habita Disputatione Theologicâ facilè Dn. Dn. Professorum familiaritatem, omniumq; Literatorum favorem sibi conciliavit. At non diu ipsi ibidem subsistere

mittere contigit sed in patriam redire iussus, & dibus atq;
convictu *B. Parentis nostri* Dn. D. Q. non sine præclaro
studiorum suorum emolumento, utebatur. Hinc à B. Dn.
D. THOMA LINDEMANNO fratre ipsi Germano in
Danorum Fioniam accersitus, Nobilium puerorum,
generosi Dn. *Falconis Goe* filiorum studio præficeba-
tur. Cui provinciae cum per annum laudabiliter va-
caret, ægré a Nobilibus dimissus, quippe qui singula-
ri morum suavitate insignis erat, precibus Dn. D.
GLOCCINII Jcti & Lubecensium Syndici optimè
meriti *Lubecam* se liberorumque prædicti Jcti curam
in se recepit, qui Hunc Nostrum uti semper amore
amplexus, ita non ita pridem novis honoris atq; amo-
ris officiis prosecutus est. Lubecâ singulari Numinis
instinctu in Patriam rediens, Venerandum Virum,
Dn. M. ELIAM TADDELIVM sibi elegit amicum,
cum quo & familiarissimè vixit, & sub ejusdem Præfio
dio Disputationem publ. super Genes. c. 49. defendit.
Donec factum ut Anno 43. prædicto B. Dn. M. TAD-
DELIO Amstelodamum avvocato, *piè defunctus noster*
Deo ita annuente ad Ecclesiam Petrinam legitimè vo-
cicaretur, confirmaretur, atque ita muneri Ecclesia-
stici copræficeretur. Præfectus spartæ illo ipso anno
matrimonio sibi copulavit virtute præstantem virgi-
nem ELISABETHAM viri integerrimi B. HENRICI
GEISMARI Templi Cathed. præfecti, & foeminæ
honestissimæ B. MARIE GERDES filiam dilectam,
ex

ex quâ binos progenuit filios, qui tamen illicò à partu simulac perversum hunc salutaverant mundum, eidem rursus valedixerunt, queis mox itineris sociam se se præbuit mater, Anno 47. elata, illo ipso die quo quadriennio ante Nuptiarum festivitatem celebraverat nostrumq; hunc viduum reliquit mœstissimum. Per sesquiannum B. LINDEMANNVS viduus secundis auspiciis secundas iniit Nuptias cum pudicâ ac piâ tunc virgine EVA GOLDSTEINS, nunc vidua tristissima, Viri Plur. Rev. & Ampliss B, DN. JOHANNIS GOLDSTEINS, Superintendentis optimè meriti & honestissimæ matronæ B. DOROTHEÆ ALWARTS, relictâ filiâ, qua cum suaviter transmisit integros 20. annos & VII. Menses, ditatus octonâ sobole, quot filiis, tot & filiabus, ordine sese ita excipientibus: Virgo MARIA ELISABETHA, JOHANNES JOACHIMVS, DOROTHEA MARGARETHA, THOMAS ALBERTVS, EVA, DOROTHEA AGNETA, JOACHIMVS, JOHANNES. Ex quibus modò filix binæ, virgines præclaræ virtutis MARIA ELISABETHA, & EVA & unicus filius JOACHIMVS itidem præclaræ spei puer, quem ego è Baptismi fonte suscepi, cui supremus Pater spiritum patris duplicem largiri dignetur, superstites, abitum Patris lugent miserabiliter. Quinque cæteri in ipso ætatis flore Parentem antevertentes, cœlipalatia conscenderunt. In officio Ecclesiastico singularibus præ cæteris *Hic Noster* concionandi donis à Deo erat

erat instructus, cum primis auditorum animos permo-
vendifacultate, hinc non suos tantum Petrinos, sed &
totam urbem, imò ex peregrinis locis in suam amorem
pellexit. *Stadenses* certe donis viri moti, ad se trahe-
re, suoque Templo D. Cosmi & Damiani legitimam trans-
missa vocatione præficere nulli dubitarunt, quam ta-
men vocationem amore Patriæ, cui præ cæteris se de-
bere arbitrabatur, modeste declinavit. Accidit illo ipso
tempore certantibus inter se de viro visis patriam cum
peregrinis, ut a *Petrinis* quorum curam spiritualem to-
tos XIX annos fideliter gesserat, ad *Archidiaconatum*
Marianum iusta antegressa electione & confirmatio-
ne translocaretur. Quæ verò diligentia, quæve sincerita-
te Ecclesiæ Christi intervierit, uti summo Viris Domino,
Ecclesiæq; optimè notum, ita hic multis recentere su-
pervacaneum esse ducimus. Idem judicantes de omni-
bus iis christianam ejus vitam quæ spectant, quippe uni-
versis in confesso. Quæ tamen omnia Dn. Confessiona-
rius ejus Vir Adm. Rev. DN. D. HENRICUS MULLE-
RUS ad D. Mar. P. & P. P. Dn. Collega noster honoratiss.
pro concione funebri sine dubio pluribus in apicium
producet, & ut meruit Vnum concelebrabit. Quo
etiam cupidum Lectorem remittimus. Superest *Mors*
ejus dicenda ac *corporis à morbo debellatio*: Hanc verò
graphice depinxit Vir Excellentiss. DN. D. JOHAN-
NES BACKMEISTERUS, Medicin. Prof. Publ. quem
nunc perorantem audiemus, Verba ejus hæc sunt:
B *Quadri-*

Quadrenniū ferè est, & quod excurrit, ex quo Vir Admodum Re-
verendus & Clarissimus Dnus JOACHIMUS LINDEMANNUS, Ar-
chidiaconus Marianus quondam vigilantissimus, Affinis & Amicus
meus honoratissimus, conjunctissimus, Confessionarius ebeni, deside-
ratissimus, Calculo primùm Renum, postmodum verò malo, Literatis
& solitariam vitam degentibus familiarissimo, Arabibus Mirachia
dicto, Affectione sc. Hypochondriacà, quæ filium suum Scorbutum verò
ωλόπορτον, nobisq; qui in hisce septentrionalibus & maritimis vi-
vimus locis quasi endemium secum simul in scenam producebat, la-
borare cepit. Quibus nunc quamq; gravissimis ab eo tempore Vir
hic præstantissimus incommodis ac Symptomatibus ex prioribus illis
radicibus propullulansib; divexatus sit, præ mœnore animi vix verbis
exprimere licet. Modò enim de dolore tum punctorio tum gravativo
Capitis, modò de Cordis palpitatione, pectoris angustia, respiratio-
ne difficili ac suffocationis periculo, modò de inflatione ventriculi ten-
sioneq; hypochondriorum ac præprimis lateris sinistri, modò de appe-
titu planè prostrato, singultu, ructibus nausea & inani evomendi co-
natu; modò de Vomitu ipso & Colica passione; modò de Dorsi dolore,
Renum inflammatione, Urine tum suppressione, tum stillicidio, tum
deniq; eius mictione eruentà, modò de artuum tremore, pedum intum-
escencia, totiusq; corporis habitu cachectico conquerebatur. Pugna-
bat equidem cum hisce beluis agros noster adhibitis remediis exqui-
sitissimis strenue, & videbatur etiam interdum abjecisse planè: Sed
ut Anteus quispiam virescebant semper & resurgebant. Nutritio
quippe plane erat depravata tum à summà vitiosorum humorum collu-
die, in vasis Lacteis, Vena portæ Splenico & mesenterico, ut & arte-
riarum cœliacæ, splenicæ & Mesentericæ ramis maximam partem
verò Pancreatē stabulante, tum à lymphâ acriore, serosiore magisq;
crassa. Unde & maxima Viscerum debilitas totiusq; corporis lassitudo
proximè præcedentibus septimanis illum invadebant, quæ comitem
habebant Febrim erraticam scorbuticam cum Anginâ, faucium aspe-
ritate ac siccitate. Sitis erat intolerabilis, & somnus planè in terra-
rens ita ut ne quicquam levaminis exinde persentisceret. In Consi-

lium

lium vocatus & mecum Collega meus conjunctissimus DN. SEBASTIANUS WURDIGILS, P.P. Specificis cordialibus ac antifebrilibus nec non putredini internæ resistentibus tentavimus natura succumbenti succurrere, atq; illa morborum agmina, quæ turmatim quasi incedere inq; corpus hoc jam emaciatum impetu quodam irruerere videbantur, debellare: Observavimus etiam interdum mutationem aliquam in melius. Nam ante octiduum Natura alvum sponte cedere velle visa est, unde spes nova restitutionis sublucebat, movebat etiam, sed nihil promovebat, nihilque levaminis inde percipiebat ager. Hinc quoq; factum, quod spreto omni Medicamentorum apparatu, omni iidem adstantium curâ ac sedulitate, labascentibus sensim viribus captæ ac manibus tremulis placidè in Domino obdormierit, maximum nobis sui desiderium relinquens Vir longiore vitâ dignus. Hactenus ille, Vera autem ejus uti semper, sic triumphante potissimum morbo & constans diluxit patientia, virtus Christiano maximè digna. In votis quidem habuit, si Domino ita foret visum, Parochiæ domuiq; suæ diutiùs hic interesse ac præse: quod quivis Christianus facildè cum ipso optasset; hæc ipsâ tamen voluntatem suam ad divinam placidè aggregavit, æ quo suscipere paratus animo, quicquid de se patris cœlestis statuisset sententiâ. Cum primis verò B. Defunctus durante morbo, gratiosissimâ nostri in filios Dei adoptione, gloriosissimâque & terræ pulvere resuscitatione languentem erexit animum. Pridie obitus ejus, quæ erat feria secunda, dies hujus mensis VI. cum vires morbi invalescere, corporis verò evanescere ipse persentisceret, spiritu contra fortiorem se se reddidit. Hinc cum à Venerando Dn. Socero Viro Admodum Rev. Ampliff. deque Ecclesiâ meritissimo, Dn. M. REMBERTO SANDHAGEN ad D. Nic. Past. Rev. Min. Seniore & Collegâ nostro plurimum honorando, (â quo filii instar naturalis intimè dilectus, quem & ipse piè defunctus genitoris instar semper observavit, quemadmodum & Dn. Dn. Affines, Reverendum Dn. HENRICUM SLUTOVILIUM, ad D. Nic. Ecclesiast. & Coll. & Venerandum Dn. GOLDSTEINIUM-
Ecclesiæ,

Ecclesia Scharentinensis Pastorem vigilantissimum non aliter ac fratres germanos colere solebat) in memoriam dicti Jobini c. 19. perduceretur, singulari animositate in hæc erupit verba: *Et wird stehen über meinen Staub*, additã *verborum* animi affectum inprimis declarante: *o schöne Wort!* Cum prætereã mentio fieret verborum D. Pauli Phil. 3. *Qui reformabit corpus humilitatis nostre, configuratum corpori claritatis sue*, vel, uti Luth. *der unsern nichtigen Leib verklären wird*, &c. eleganti similitudine à vitro defumtã fidem suam cunctis presentibus declaravit. Accersitus post ejus Confessionarius Vir Pl. Rev. & Amplif. Dn. D. HENR CUS MOLLERUS, ad D. Mar. P. & P.P. Collega noster singulariter dilectus, amico colloquio æterna gloria prægustum ipsi propinavit. Quo factum, ut post abitum ejus integram noctem precibus & hymnis transfegerit, usq; dum campana de mane signum orandi daret, quo audito unã cum adstantibus preces ad Deum fudit ardentissimas. Quibus finitis rursus accessit Dn. Confessionarius ejus, qui oëduduo ante divino epulo animam ejus refocillarat, animo nunc medicinam solando afferens certissimam. Deniq; cum finem hujus vitæ ipsi appropinquantem omnes viderent, chara se se ei obrulit conjux, quo verò animo, cuius promptum colligere, anxie sciscitans: Utrum etiam se suosq; liberos Deo ac Domino suo meliore de notã commendasset: ad qua reposuit h. v. *Jesus wird euch deffen*. Hinc paulatim se se subtrahentibus omni bus viribus anima absq; ullo ferè mortis sensu placidè è domicilio suo hoc terreno evocata, beatissimum migravit Olympum, ineffabili tradita latitiã. Postquam in corpore deserta hujus mundi coluerat Annos LII. Mens. IV. ad VII. Mensis Decembris, circa hor. I. pomeridianam. O felicem animam! qua terreno resoluta carcere, libera cœlum petit, qua te dulcissimum Dominum facie ad faciem cernit, qua nullo metu mortis afficitur, sed incorruptione perpetuæ gloriæ letatur, tranquilla est atque secura! Huc huc transpice *O maestissimi*, ac luctum temperate. Vos autem enjuscunq; ordinis ACADEMICOS, qui dona, viri hactenus mirati estis, ad frequenter eundem Exsequias, Venerando Presbytero hodie parandas, eã qua par est humanitate invitarem, nisi omnes sponte id facturos, pietatemque eo ipso declaraturos, plane considerem.

P.P. Rostochii sub Sigillo Rectorali d. XIV.

Decembr. Anno M. DC. LXIX.

Convenietur in Æde Mariana hora I. pomeridianã.

